

ब्रह्मजीहरत्ननेत्रामयापहलच । इति राज-
निर्घण्टः ॥ अपि च ।

“रोहितो लोहितो रोही लोही दाडिम-

पुष्पकः ।

रोहीतकः श्रीहृदाती रथो रक्तप्रसादनः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

अन्यत्र ।

“रोहीतको यक्षतुङ्गीहृद्युलोदरहरः स्मृतः ॥”

इति राजवल्लभः ॥

(गणविशेषः । यथा, महाभारते । १२.५३.१६ ।

“भद्रान् रोहितकांश्चैव आयेयान्मालवानपि ।

गन्धान् सन्धान् विनिर्जित्वा नौतिस्तु प्रहसन्तिव ।

प्रशक्तान् यवनांश्चैव विजित्यै स्तनन्दनः ॥”)

रोहिता, स्त्री, (रोहित + टाप् । “वर्णादु-

दात्तात्तोपधातो नः ।” ४ । १ । ३६ । इति

पाणिनी कौटुकारस्य नकारादेशश्च ।)

रामादिना रक्तवर्णा । यथा,—

“रोहिणी रोहिता रक्ता लोहिनी लोहिता

च सा ।”

इति जटाधरः ॥

रोहिताम्, पुं, (रोहितः अन्यो यस्य ।) अग्निः ।

इत्यमरः ॥ हरिश्चन्द्रराजपुत्रः । इति मेदिनी ।

ते, ६३ ॥

रोहितिका, स्त्री, (रोहितो वर्णोऽस्यस्या इति ।

रोहित + टन् ।) रामादिना रक्तवर्णा । इति

जटाधरः ॥

रोहितेयः, पुं, (रोहित एव । स्वार्थे ङ् ।)

रोहितवृक्षः । यथा,—

“श्रीहारी रोहितेयः स्थात् रक्तपुष्पश्च

रोहितः ॥”

इति भरतधृतराजकौषः ॥

(विवरणमस्य रोहितकशब्दे ज्ञातव्यम् ।)

रोही, [न्] पुं, (अवश्यं रोहीतीति । रुह् +

आवश्यकं णिनिः ।) रोहितकवृक्षः । (अस्य

प्रमाणो यथा,—

“रोही रोहितकः श्रीहृदाशुदाडिमपुष्पकः ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

“रोहीतको रोहितको रोही दाडिमपुष्पकः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

अन्यत्रुचः । वटवृक्षः । इति मेदिनी । ने,

१२० ॥

रोहीतकः, पुं, (रोहीत एव । स्वार्थे कन् ।)

रोहितकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,

वृहत्संहितायाम् । ५४ । ६८ ।

“रोहितकस्य पञ्चादह्निवासश्चेन्निभिः करे-

यान्ये ॥”

तथास्य प्रमाणः ।

“रोहीतको रोहितको रोही दाडिमपुष्पकः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

रौच्यं, स्त्री, (रूचस्य भावः । रूच + ण्यञ् ।)

रूचता । रूचस्य भाव इत्यर्थे ण्यप्रत्ययेन

निष्पन्नम् । तथा हि ।

“तेलं यन्नौच्यदोषं तेलं यच्चाद्रकं स्मृतम् ।

तेन त्वां स्नापयाम्यस्य जगन्मातरमम्बिकाम् ॥”

इति दुर्गापूजायां महाहोममहानवम्बोर्महा-

स्नानप्रकरणे देवीपुराणम् । (तथा च ।

“ये रसा वातशमना भवन्ति यदि तेष्टु वै ।

रौच्यलाघवश्रेष्ठानि न ते ह्यनुः समीरणम् ॥”

इति सुश्रुते स्ननस्थाने ४० अध्यायः ।)

रौच्यः, पुं, (रुचैरपत्यमिति । रुचि + ण्यञ् ।)

मनुविशेषः । यथा,—

“रौच्यादयस्तपान्येऽपि मनवः संप्रकीर्तिताः ।

रुचैः प्रजापतेः पुत्रो रौच्यो नाम भविष्यति ॥”

इति मातुल्ये ६ अध्यायः ॥

तत्त्वान्तरे देवादयो यथा,—

“नयोदशस्य पर्याये ये रौच्यस्य मनोः सुराः ।

सप्तर्षींश्च वृषांश्चैव वदतो मे निशामय ॥

सुप्रव्यायः सुरास्तत्र सुकर्मण्यस्तथापरे ।

सुशर्मास्तथा स्तुते समस्ता मुनिव्रतम् ॥

महाबलो महावीर्यस्त्रीधामिन्द्रो दिवस्यतिः ।

भविष्यत्यथ सप्तर्षीन् गदतो मे निशामय ॥

धृतिमानयथश्चैव तत्त्वदर्शो निवत्सुकः ।

निर्लोहः सुतपाश्चान्यो निष्कर्म्यश्च सप्तमः ॥

चित्रसेनो विचित्रश्च नयस्तन्निर्भयो ढङ् ।

सुनेत्रः सप्तवृद्धिश्च सुरतश्चैव तत्सुताः ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥

अन्यद्विवरणं रुचिशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ विश्व-

काण्डवृक्षः । तत्पर्यायः । वैष्णः २ । इति हेम-

चन्द्रः ॥ (स्त्री, रौच्यस्येदमिति । ण्यञ् । मन्वन्तर-

विशेषः । यथा, मार्कण्डेये । १०० । ३६ ।

“जातिश्रेष्ठो गुणैर्युक्तो दक्षसावर्जिके श्रुते ।

निश्रातयत्परिवर्तं रौच्यं श्रुत्वा नरोत्तमः ॥”)

रौट, ऋ नादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-

पर०-सक०-सेट् ।) चतुर्दशखरी । ऋ, अर-

रौटत् । नादरोगादरे । रौटति खलं लोहः ।

इति दुर्गादासः ॥

रौड, ऋ अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-

पर०-सक०-सेट् ।) ऋ, अरदौटत् । इति

दुर्गादासः ॥

रौद्रं, स्त्री, (रुद्रस्येदम् । रुद्र + ण्यञ् ।) शृङ्गा-

रावदरवानागर्तशेखरश्च । तत्पर्यायः । उद्यमृ २ ।

इत्यमरः ॥ हे क्रोधस्याश्रये । रुद्रो देवता यस्य

रौद्रम् । यदाह भरतः ।

“शृङ्गारो विष्णुदेवः स्नाहावः प्रमथदेवतः ।

करयो यमदेवः स्नात्रौद्रो रुद्राधिदेवतः ॥” इति

हे क्रोधस्याश्रये । उच्यति क्रुधा समवेति उच्यः ।

उच्यते समवायने नास्तीति रक् निपातनाच्चस्य

गः । सर्वोभिभाविता रौद्रः । यथा, रावण-

चरितादि । एषु वीरभरौद्रौ जीवे रूपमेदात्

अन्ये पुंस्वि वीरभरौद्रौ चेति पुंलिङ्गपाठ इह

युक्तः । इति भरतः ॥ * ॥ अपि च ।

अथ रौद्रः ।

“रौद्रः क्रोधस्याधिभावो रक्तो रुद्राधिदेवतः ।

आलम्बनं रिपुस्तत्र तच्छ्रेयोहीनं मतम् ॥

सृष्टिप्रहारपातनविजितच्छेदावदारके चैव ।

संयामसंभ्रमाद्यैरस्योद्दीप्तिर्भवेत् प्रौढा ॥

भूविभङ्गीकृतिर्देशबाहुस्कोटनतर्जनाः ।

आत्मावदानकथनमायुधोत्तुल्यमानि च ।

अशुभावास्तथा चोपक्रूरसम्पत्तिनादयः ॥

उग्रतावेगरोमाश्चस्त्रेदेवपथो मदः ।

मोहाद्वर्णादयश्चात्र भावाः स्युर्वाभिचारिणः ॥”

यथा,—

“क्षतमनुमतं दृढं वा यैरिदं गुरु पातकं

मनुजपशुभिर्निर्मम्यादैर्भवद्भिर्बुद्धयुधैः ।

नरकरिपुणा चाहं तेषां समीक्षकरोटिना-

मयमहमखड्गेभ्योमर्षिः करोमि दिशो वलिम् ॥”

अस्य युद्धवीराङ्गदेमाह ।

“रक्तास्यनेत्रता चात्र मेदिनी युद्धवीरतः ॥”

इति साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदः ॥

रौद्रः, पुं, (रुद्रस्यायमिति । रुद्र + ण्यञ् ।) रुद्र्य-

तेजः । तत्पर्यायः । चर्मः २ । इति मेदिनी ।

रे, ८० ॥ प्रकाशः ३ द्योतः ४ आतपः ५ ।

इत्यमरः ॥ तस्य गुणाः ।

“आतपः कटुको रूचः खेदमूर्च्छादृषावहः ।

दाहवैषर्ष्यजननो मेघरोगप्रकोपकः ॥”

इति राजवल्लभः ॥ * ॥

सप्तरौद्रा यथा,—

“जठरः पिङ्गलो रौद्रो घोरारुः कालसंज्ञितः ।

अग्निनामा हतो रौद्रः सप्त रौद्राः प्रकी-

र्तिताः ॥”

अन्यान्ये सप्तमो रौद्रः प्रागुदाहः । तेषां

फलानि यथा,—

“पिङ्गलो रौद्रनामा च कालरूपः प्रजापत्यम् ।

आग्नें बहुरोगः स्थात् सर्वजीवसमुद्भवः ॥

जठरो रौद्रनामा च घोरघृण्यश्च कारयेत् ।

ब्रणादिपित्तरोगश्च नागाक्षेपकरो वृषाम् ॥

अग्निनामा यदा वर्षे रौद्रो भवति नाथ्या ।

उत्तापेन चित्तिं मुञ्चेत् नराणां रोगदो भवेत् ।

रौद्रनामा महारौद्रो यजाम्बे च भवेद्दुष्टवम् ।

चित्तोद्वेगं ब्रह्मं कुञ्चाम्नानारोगसमन्वितम् ॥

घोरनामा महारौद्रो घोरघृण्यश्च कारयेत् ।

उत्तापेन सदा दग्धं नानारोगसमन्वितम् ॥

कालनामा महारौद्र उत्तापे पीडनं सदा ।

नानारोगसमायुक्तं ब्रणादिकण्डुकं भवेत् ॥”

इति ज्योतिषम् ॥

रुचिविशेषः । इति मेदिनी । रे, ८० ॥ तद्विवरणं

जीवल्लिङ्गरौद्रशब्दे द्रष्टव्यम् । हेमन्त ऋतुः ।

इति हेमचन्द्रः ॥ यमः । इति धरणिः ॥ (कार्ति-

केयः । यथा, महाभारते । १ । १३८ । १३ ।

“आग्नेयः क्षत्तिकापुत्रो रौद्रो गाङ्गेय इत्यपि ।

अग्रते भगवान् देवः सर्वदेवमयो गुहः ॥”)

रौद्रः, चि, (रुद्र + ण्यञ् ।) तीव्रः । (यथा, रुचि-

निस्ययाख्याने विजयरचितेन हरिवंशोक्त-

ज्वरवर्णनवचनसुक्तम् ।

“ज्वरस्त्रिपादक्षिशिराः षड्भुजो नवलोचनः ।

भस्मप्रहरणो रौद्रः कालान्तकयमोपमः ॥”)